

גָּלִיְדִּן רַת לְעִירָן בְּפִרְיָת הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נְחָמָה לִיבּוּץ.
שְׂנָה חֲמִשִּׁית
יְוָל עַי מִזְסָד תּוֹרָה וְחַנְלָה אַסְבּוֹגָרִים זְלָנוּר
הַסְּתָרָה גַּשְ׀י מְזֻרָּחִי בְּאֶמְרִיקָה

פנחס (תש"ו)

כ"ז י"ב - כ"ג

א. לשאלת סמכיות פרשה זו לפרטת הקודטת:

רש"י י"ב ד"ה עליה אל הר העבריה

רמב"ן י"ב ד"ה עליה אל הר העבריהם

תייש (תרוגם מגרמנית): נסתים סדר חילוקת הארץ. זהה נושא הבואר שמשה

בעצמו לא יכנס אל הארץ. תפקדו אל מטה טוגבל בהולכת העם אל ארץ המורה
והכנתו הגטורה להתחלחות בה ולשמירת פקודתו בתוכה. הוא ישות בראותו את הארץ
שאליה אבל לא אל תוכה يولין את העם. זה לא היה דבר חדש למשה. הגזרה הזאת
בנודעה לו כבר מימי המ��ר בעקבות. אבל כאן בא הדבר החזיר למשה, כי הגיע
אל תכלית הלייכטו עלי אדמות, כדי שייבצע עוד כל מה שבלבו לעשוות בסרטן לכתחו
ואיננו ובראש ובראשונה, כדי שיכקע הוא עצמו על מבורי מלא מקומו אחרי
וכדי שהוא עצמו בידיו יבצע מבוי זה.

מה ההבדל בין שלוש דעות אלה?

ב. השווה את פסוקנו י"ב-י"ד לדבריהם ל"ב מ"ח - נ"ב

1. כיצד יש לבואר כפילותות זו?

2. התוכל להסביר את הטעם של טנויים אחדים?

ג. השווה את פסוקנו י"ב-י"ז לפרשנה דבריהם ג'ג-כ'ז.
התוכל להסביר, למה לא נזכרה כאן בקשתו של משה בין פסוקינו י"ב-י"ד
לפסוקים ט"ו-כ'ג.

עננה לשאללה זו אחריו עיין בಗליון דבריהם תש"ה שאלה ד. 3.

ד. רמב"ן י"ב ד"ה עליה אל הר העבריה.
מה הן הבעיות המתעוררות למקרא פרטנו המתורצות בדברי הרמב"ן האלה?
ה. שאלות לשון וסגנון:ז. כיצד יס לבואר את כפל הבטווי פ' י"ב וראה את הארץ
י"ג וראית אתה

8. י"ד. מה מובנה של מלת "כאשר" בפסוק זה?

ג. שאלות ודיוקין בפרש"י:

1) י"ב עליה אל הר העבריים: לפיה דעת כמה מפרשי ר"ש י' אין ר"ש י' מביא שמי
פרושים. תירוזים לסתו אחת, אלא אם כן אין אחד מהם
מתרצה את קושיתו כל זרכה (ע' גליון פנחס תש"ד ב'ו, ויזא תש"ה,
א5) הסבר, מה מביא ר"ש י' כאן את בני פרושים לבואר את סמכיות
הפרשיות ולמה לא אסתפק באחד?xxx) י"ג ד"ה כאשר נאשך אהרן: מה קטה לו?
עד "על אשר לא...". מה ראה לעננות טני תירוזים?xxx) י"ג ד"ה על אסד לא קדשתח. כל מפרשי ר"ש י' מתקפין בטעלה: הלא פסוק זה
עד "מלך לטעי נסיטם" מקומו בהזיננו (דבריהם ל"ב נ"א) ומה
ראה ר"ש י' לפרטו כאן? נסה למזווגת חשבה לטאה!4) י"ד ד"ה הם מי. מריבת קדט. בעל דברי דוד מעיר: "והן" מ"י ים סוף"
טעות סופרים הוא וזריך לומר "ברופידים". ואכן המפרשי
שאחריו קיבלו הגחה חזות.
הסביר את נחיזותה.